ANORDNUNG

betr. die Fortdauer von Arbeitsverhältnissen und die Wiedereinstellung von Arbeitern und Angestellten.

Für den Bereich der Woiwodschaft Krakau ordne ich mit sofortiger Wirkung an:

§ 1.

In Betrieben jeder Art dürfen Arbeits- und Dienstverhältnisse während der nächsten 3 Wochen nach Kundmachung dieser Anordnung durch Kündigung des Betriebsführers nicht gelöst werden. Ausgenommen sind Arbeits- und Dienstverhältnisse, die lediglich für kurze Dauer zur Deckung eines vorübergehenden Bedarfs eingegangen wurden. Die fristlose Entlassung von Arbeitskräften infolge eigenen Verschuldens ist zulässig.

§ 2.

Arbeiter und Angestellte, die am 1. 9. ds. Jrs. in einem Dienstverhältnis nicht vorübergehender Art standen, müssen von diesem Betrieb zu den bisherigen Lohnbedingungen wieder eingestellt werden, wenn sie sich innerhalb längstens von 14 Tagen nach Kundmachung der Anordnung beim Betriebsführer (dessen Vertreter oder dem treuhändischen Verwalter) zur Arbeitsaufnahme melden.

§ 3.

Insolange nach § 2 wieder eingestellte Arbeiter oder Angestellte zu Arbeitsleistungen wegen Hinderungen in der Erzeugung oder dem Absatze nicht herangezogen werden können, ist der Betriebsführer (treuhändische Verwalter) verpflichtet, ihnen bis zur Höchstdauer von längstens 3 Wochen nach Kundmachung dieser Anordnung die Hälfte ihrer bisherigen Löhne oder Gehälter auszuzahlen.

§ 4.

In Durchführung dieser Anordnung notwendig werdende Entscheidungen trifft das Arbeitsamt.

O. U., den 20. September 1939.

Für den Oberbefehlshaber:

der Leiter der kriegswirtschaftl. Abteilung beim Chef der Zivilverwaltung

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie dalszego trwania stosunków (umów) pracy oraz ponownego przyjmowania do zajęć robotników i pracowników umysłowych.

Na obszarze województwa krakowskiego zarządzam z natychmiastową mocą:

§ 1.

W przedsiębiorstwach wszelkiego rodzaju nie może być rozwiązany przez wypowiedzenie ze strony przedsiębiorcy żaden stosunek (umowa) z robotnikami wzgl. pracownikami umysłowymi przez następne trzy (3) tygodnie od dnia obwieszczenia niniejszego rozporządzenia.

Wyjątek stanowi taki stosunek (umowa) z robotnikami wzgl. pracownikami umysłowymi, jaki zaistniał jedynie na krótki czas dla pokrycia tymczasowego (przemijającego) zapotrzebowania.

Zwolnienie siły roboczej na skutek jej własnej winy jest dopuszczalne bez dotrzymania terminu wypowiedzenia.

§ 2.

Robotnicy i pracownicy umysłowi, którzy w dniu 1. IX. br. znajdowali się w trwałem stosunku służbowym, muszą w tym przedsiębiorstwie być ponownie przyjęci na dotychczasowych warunkach wynagrodzenia (płacy), jeżeli w ciągu najdalej 14 dni od obwieszczenia tegoż rozporządzenia zgłoszą się u przedsiębiorcy (wzgl. jego zastępcy lub komisarycznego zarządcy) o przyjęcie do pracy.

§ 3.

Jak długo w myśl § 2. ponownie przyjęci robotnicy wzgl. pracownicy umysłowi nie mogą do pracy być użyci z powodu przeszkód w wytwarzaniu lub zbytu wyrobów, przedsiębiorca (wzgl. komisaryczny zarządca) jest zobowiązany wypłacić im na przeciąg trzech tygodni od obwieszczenia tegoż rozporządzenia połowę ich dotychczasowych zarobków wzgl. poborów.

§ 4.

Urząd Pracy wyda konieczne rozstrzygnienia dla wykonania tego rozporządzenia w poszczególnych przypadkach.

O. U. dn. 19 września 1939.

Za Głównodowodzącego

Kierownik Działu Gospodarstwa Wojennego

przy Głównej Komendzie Zarządu Cywilnego.

Druk. I. k. C. Kraków

